मे श्वशुरेण जनकेन वधूकाले वधूत्वसंपादके काले विवाहकाले वैदेह्याः शिरोभूषणाय सीतामातृहस्ताद्गृहीत्वा दशरथहस्ते दत्तं ॥ तच्च तस्मिन्काले यथाधिकं शोभते तथा मूर्ध्नि बद्धमित्यर्थः ॥ ४ ॥ जनकस्याप्येतदागमः कुतस्तत्राह ॥ अयंहीति ॥ प्रवरैःश्रेष्ठैर्देवैः पूजितः ॥ ५ ॥ तथा यथा सीतादर्शनं अवगतः प्राप्तस्तथा तातस्य दशरथस्य प्राप्तः तद्धस्ते जनकेन दानात्तस्य स्मरणं तथा वैदेहस्य राज्ञोजनकस्य सपत्नीकस्य दर्शनं प्राप्तइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ परासुं मूर्च्छितं मां जीवनाय वाक्यवारि

मणिरत्नमिदंदत्तंवैदेह्याःश्वशुरेणमे॥वधूकालेयथावद्धमधिकंमूर्ध्निशोभते॥ ४॥ अयंहिजलसंभूतोमणिःप्रवरपूजितः॥ यज्ञेपरमतुष्टेनदत्तःशक्रेणधीमता॥ ५॥ इमंदृष्ट्वामणिश्रेष्ठंतथातातस्यदर्शनं॥ अद्यास्म्यवगतःसौम्यवैदेहस्यतथाविभोः॥ ६॥ अयंहिशोभतेतस्याःप्रियायामूर्ध्निमेमणिः॥ अद्यास्यदर्शनेनाहंप्राप्तांतामिवचिंतये॥ ७॥ किमाहसीतावैदेहीब्रूहिसौम्यपुनःपुनः॥ परासुमिवतोयेनसिंचंतीवाक्यवारिणा॥ ८॥ इतस्तुकिंदुःखतरंयमिमंवारिसंभवं॥ मणिंपश्यामिसौमित्रेवैदेहीमागतंविना॥ ९॥ चिरंजीवतिवैदेहीयदिमासंधरिष्यति॥ क्षणंवीरनजीवेयंविनातामसितेक्षणां॥ १०॥ नयमामपितंदेशंयत्रदृष्टाममप्रिया॥ नतिष्ठेयंक्षणमपिप्रवृत्तिमुपलभ्यच॥ ११॥ कथंसाममसुश्रोणीभीरुभीरुःसतीतदा॥ भयावहानांघोराणांमध्येतिष्ठतिरक्षसां॥ १२॥ शारदस्तिमिरोन्मुक्तोनूनंचंद्रइवांबुदैः॥ आवृतोवदनंतस्यानविराजतिसांप्रतं॥ १३॥ किमाहसीताहनुमंस्तत्त्वतःकथयस्वमे॥ एतेनखलुजीविष्येभेषजेनातुरोयथा॥ १४॥

णा सिंचंती किमाह तद्ब्रुहि ॥ ८॥ वैदेहींविना आगतं मणिं पश्यामि इतः किं दुःखतरं ॥ ९ ॥ यदि मासं धरिष्यति जीविष्यति तदा चिरं जीवति जीविष्यतीत्यर्थः ॥ तां विना यथाहं न जीवेयं ॥ तथा मां विना सापि नजीविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रवृत्तिमुपलभ्य क्षणमपि नतिष्ठेयं स्थातुं नशक्थमित्यर्थः ॥ ११॥भीरुभीरुः अत्यंतभीरुः ॥ १२ ॥ अंबुदैरावृतस्तिमिरोन्मुक्तः शारदश्चंद्रइव तस्यावदनं न राजति ॥१३ ॥ एतेन तद्वाक्यश्रवणरूपेण ॥ १४ ॥